

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu przychylił się do skargi na uchwałę w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i stwierdził jej nieważność w całości. Dlaczego?

W sprawie chodziło o wskazane w planie drogi wewnętrzne. Sąd analizując tę kwestię zaznaczył w pierwszej kolejności, że wykładnia art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym w nawiązaniu do art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prowadzi do wniosku, że zadaniem własnym gminy jest sprawne zorganizowanie komunikacji na terenie podległym jej kompetencji, przy czym osiągnięcie tego celu powinno nastąpić także przez odpowiednie kształtowanie ładu przestrzennego, tj. zaplanowanie adekwatnej siatki terenów komunikacyjnych służących wszystkim członkom wspólnoty. Uwzględniając także art. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, kluczowe znaczenie z tej perspektywy należy według WSA więc przypisać drogom publicznym, które stanowią podstawową infrastrukturę dostępną dla ogółu mieszkańców gminy. Drogi wewnętrzne odgrywają natomiast jedynie rolę uzupełniającą i porządkującą. Mogą one przyczyniać się do usprawnienia komunikacji po drogach publicznych. Niemniej, w odróżnieniu od tych ostatnich, nie mają one waloru powszechnej dostępności. Tymczasem cecha ta jest niezbędna dla realizacji opisanych wyżej zadań gminy.

Następnie Wojewódzki Sąd ocenił, że nadanie przedmiotowym drogom statusu dróg wewnętrznych było wadliwe i nadmiernie ingerowało w prawa właścicieli nieruchomości, na których drogi te miały być zlokalizowane. Przedmiotowy plan miejscowy, jak wynikało z jego uzasadnienia, obejmował bowiem obszar stanowiący centrum miejscowości. Wyznaczał on przede wszystkim tereny usług edukacji, kultury i sportu, a także tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. W powołanym uzasadnieniu wskazano zarazem, że celem sporządzenia tego aktu prawa miejscowego jest m.in. funkcjonalne i przestrzenne wykształcenie centrum miejscowości. Służyć temu miał w szczególności rozwój funkcji usługowych – planowana budowa gimnazjum z niezbędnym zapleczem kulturalno-oświatowym, sportowym i rekreacyjnym. Nie ulegało zatem według Sądu wątpliwości, że drogi zlokalizowane na omawianym terenie miały być przeznaczone dla szerokiego kręgu mieszkańców gminy z uwagi na centrotwórczy charakter ustaleń powołanego planu miejscowego. Stwierdzenie to powinno zatem przemawiać za wprowadzeniem do planu miejscowego dróg publicznych – nie mogą być one zastąpione poprzez zaplanowanie dróg wewnętrznych.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 sierpnia 2019 r., II SA/Po 482/19

Źródło: [CBOSA](#)